

Kommittédirektiv

Fler elever ska bli behöriga till gymnasieskolan

Beslut vid regeringssammanträde den 27 februari 2020

Sammanfattning

En särskild utredare ges i uppdrag att föreslå hur elever som riskerar att inte bli behöriga till gymnasieskolans nationella program ska ges bättre förutsättningar. Utredaren ska även föreslå hur nyanlända elever i högstadiet och i gymnasieskolans introduktionsprogram ska få mer tid för undervisning.

Utredaren ska bl.a.

- ta ställning till vilka skolformer och årskurser som bör omfattas av en läxhjälpsgaranti,
- ta ställning till om målgruppen för stödinsatserna prioriterad timplan och anpassad timplan bör utvidgas,
- föreslå hur en skyldighet att delta i lovskola ska utformas och ta ställning till vilka elever den ska gälla,
- analysera och föreslå hur skolplikten kan förlängas för nyanlända elever som inte är behöriga till ett nationellt program i gymnasieskolan,
- analysera och föreslå hur nyanlända elever i högstadiet och i gymnasieskolans introduktionsprogram som omfattas av förslaget om förlängd skolplikt ska ges kortare sommarlov och därmed mer tid till undervisning, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget ska redovisas senast den 12 april 2021.

Uppdraget att ge fler elever bättre förutsättningar att bli behöriga till gymnasieskolan

Skolan ska arbeta kompensatoriskt och ge varje elev det stöd den behöver för att utvecklas så långt som möjligt

Avslutad utbildning från grundskolan och gymnasieskolan är en av de mest avgörande faktorerna för hur en individ kommer att klara sig i livet. Att inte uppnå behörighet till gymnasieskolan eller avbryta studier på gymnasieskolan kan bl.a. innebära sämre förutsättningar för etablering på arbetsmarknaden, begränsade yrkesval, försämrade möjligheter till egen stadigvarande försörjning, psykisk ohälsa och risk för kriminalitet. De elever som inte uppnår behörighet till gymnasieskolans nationella program efter att ha avslutat grundskolan löper större risk att hamna i utanförskap senare i livet. Det är därför av största vikt att alla elever i grundskolan som riskerar att inte nå behörighet till gymnasieskolans nationella program får det stöd de behöver. Det är även viktigt att de elever som inte är behöriga till ett nationellt program och därför påbörjar ett introduktionsprogram i gymnasieskolan får det stöd de behöver för att bli behöriga.

Utgångspunkten i skollagen (2010:800) är att alla elever ska ges den ledning och stimulans som de behöver i sitt lärande och sin personliga utveckling för att de utifrån sina egna förutsättningar ska kunna utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål. Om det kan befaras att en elev inte kommer att nå de kunskapskrav som minst ska uppnås, ska eleven ges stöd i form av extra anpassningar inom ramen för den ordinarie undervisningen. Om detta inte är tillräckligt, eller om det finns särskilda skäl att anta att sådana anpassningar inte skulle vara tillräckliga, ska en anmälan till rektorn göras för utredning om behov av särskilt stöd. Om en utredning visar att en elev är i behov av särskilt stöd, ska han eller hon ges sådant stöd och ett åtgärdsprogram ska utarbetas (3 kap. 5, 7 och 9 §§ skollagen).

Utbildningen inom skolväsendet ska vara likvärdig inom varje skolform, oavsett var i landet den anordnas (1 kap. 9 § skollagen). Kravet på likvärdighet innebär dock inte att verksamheten ska vara likformig. Målen för verksamheten kan och bör nås på olika sätt utifrån lokala behov och förutsättningar, men kvaliteten ska vara likvärdig. I kravet på likvärdighet ligger även att hänsyn ska tas till barns och elevers olika förutsättningar och behov (prop. 2009/10:165 s. 638). I skollagen anges dessutom att kommuner ska fördela resurser till utbildning inom skolväsendet efter barnens och elevernas

olika förutsättningar och behov (2 kap. 8 b §). Av Statens skolverks statistik framgår att cirka 15,7 procent, dvs. drygt 17 600 elever, inte var behöriga till något av gymnasieskolans nationella program när de avslutade grundskolan 2019. Behörigheten skiljer sig mellan olika elevgrupper. Cirka 14,2 procent av flickorna och cirka 17,1 procent av pojkarna var inte behöriga. Vidare framgår av Skolverkets uppföljning av introduktionsprogrammen att endast 34,1 procent av nybörjarna på ett introduktionsprogram hade bytt till ett nationellt program två år senare. Kvinnorna hade bytt i något högre grad (35,3 procent) än männen (33,3 procent). Faktorer som påverkar behörigheten till gymnasieskolan är t.ex. migrationsbakgrund och föräldrarnas utbildningsbakgrund. Enligt Skolverket (rapport 467) har elevers socioekonomiska bakgrund sedan slutet av 00-talet fått en ökad betydelse för hur de lyckas i grundskolan. Detta ställer höga krav på att skolan arbetar kompensatoriskt och ger varje elev det stöd den behöver för att utvecklas så långt som möjligt.

Elever som riskerar att inte bli behöriga till gymnasieskolan bör garanteras läxhjälp

Läxor är vanligt förekommande i skolans arbete men det finns inga bestämmelser om läxor i skolförfattningarna. Det finns olika sätt att definiera vad en läxa är. Enligt Skolverkets stödmaterial *Läxor i praktiken* (2014) är den vanligaste definitionen ”uppgifter som läraren tilldelar eleverna att göra efter skoltidens slut”. Läxor kan utformas på olika sätt och ha olika syften. Det kan t.ex. vara en bestämd uppgift som ser likadan ut för alla elever i en klass eller innebära att en elev ”arbetar i kapp” i något ämne. En vanlig sorts läxa är den som syftar till att förbereda eleverna inför något moment som ska tas upp i den kommande undervisningen. Det är rektorn som leder och samordnar det pedagogiska arbetet på skolan och det är läraren som ansvarar för den undervisning som han eller hon bedriver. Det bör förtydligas i skolförfattningarna att det också är på skolan som det bestäms hur man arbetar med läxor.

Alla elever har inte samma möjlighet att få hjälp med sina läxor. Föräldrars utbildningsbakgrund innebär t.ex. stora skillnader i förutsättningar att vara ett stöd i sina barns studier och familjens ekonomi har betydelse för möjligheten att köpa läxhjälp från ett läxhjälpföretag. Elever som har svårt att nå de kunskapskrav som minst ska uppnås har i högre grad föräldrar med lägre utbildningsnivå och en mer begränsad ekonomi. De har därmed ofta sämre möjligheter än sina kamrater att få stöd i sin utbildning av sina föräldrar.

Regeringen anser därför att det finns behov av en garanti för läxhjälp till alla elever som riskerar att inte bli behöriga till gymnasieskolans nationella program. En sådan garanti skulle kunna stärka skolans kompensatoriska arbete och bidra till ökad likvärdighet i skolan.

Utredaren ska därför

- ta ställning till vilka skolformer och årskurser som bör omfattas av en läxhjälpagaranti,
- föreslå hur elever i dessa skolformer och årskurser som riskerar att inte nå behörighet till gymnasieskolans nationella program ska garanteras läxhjälp,
- bedöma i vilka skolformer och årskurser som behovet av en läxhjälpagaranti är störst och lämna skalbara alternativa förslag,
- föreslå hur det kan tydliggöras i författning att det är på skolan som det bestäms hur man arbetar med läxor, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Det behövs bättre möjligheter att anpassa undervisningen för elever som riskerar att inte bli behöriga till gymnasieskolan

Om en elev får särskilt stöd och det särskilda stödet inte i rimlig grad kan anpassas efter elevens behov och förutsättningar, får beslut fattas om avvikelser från den timplan samt de ämnen och mål som annars gäller för utbildningen, s.k. anpassad studiegång. Den anpassade studiegången ska utformas så att eleven så långt som möjligt får förutsättningar att nå behörighet till gymnasieskolans nationella program (3 kap. 12 § skollagen).

Nyanlända elever kan ges stöd i form av prioriterad timplan vilket innebär att eleven under en kortare tid ges mer undervisningstid i ämnet svenska eller svenska som andraspråk genom att undervisningstid omfördelas från andra ämnen (9 kap. 4 a § skolförordningen [2011:185]). En förutsättning för prioriterad timplan är dock att elevens möjligheter att nå de kunskapskrav som minst ska uppnås i alla ämnen eller att utvecklas så långt som möjligt inom ramen för utbildningen, inte begränsas. Det får således, till skillnad från vid anpassad studiegång, inte göras några avvikelser från de ämnen och mål som annars gäller för utbildningen.

Sedan den 1 augusti 2018 kompletteras bestämmelserna om anpassad studiegång i skollagen och prioriterad timplan i skolförordningen av

bestämmelser om att en nyanländ elev som kommer till Sverige i högstadiet under vissa förutsättningar kan ges undervisning enligt en anpassad timplan (3 kap. 12 h § skollagen). En anpassad timplan kan, till skillnad från en prioriterad timplan och i likhet med anpassad studiegång, innebära avvikelser från de ämnen och mål som gäller för utbildningen. Därmed kan eleven ges mer undervisning i ett antal utvalda ämnen och mindre undervisning i andra ämnen. En elev som får en anpassad timplan ska dock alltid få undervisning i sådana ämnen och minst det antal ämnen som krävs för att bli behörig till ett nationellt program i gymnasieskolan. Syftet med stödinsatsen är att förbättra elevens förutsättningar att nå behörighet till ett nationellt program på gymnasieskolan. Ett beslut om anpassad timplan kräver att såväl eleven som elevens vårdnadshavare samtycker till åtgärden. Det är oklart i vilken utsträckning elever eller vårdnadshavare motsätter sig ett beslut om anpassad timplan.

I propositionen Fler nyanlända ska uppnå behörighet till gymnasieskolan och kvalitet i förskola och fritidshem ska stärkas (prop. 2017/18:194 s. 27) görs bedömningen att det kan finnas elever som skulle vara behjälpta av en anpassad timplan men som inte omfattas av gällande bestämmelser. Det kan t.ex. handla om elever i lägre årskurser eller elever som inte är nyanlända enligt definitionen i skollagen. Då anpassad timplan är en ny insats som inte tidigare har prövats konstaterades det dock i propositionen att det finns skäl att utvärdera stödinsatsen innan det tas ställning till om och i så fall hur bestämmelsen ska utökas till att gälla en bredare målgrupp. En sådan utvärdering bör även innehålla en analys av vilken betydelse villkoret om elevens och vårdnadshavarnas samtycke har för stödinsatsens effekter. Det kan även vara relevant att analysera elevers och vårdnadshavares tillgång till information om vilka effekter ett samtycke till t.ex. anpassad timplan har för framtida utbildnings- och yrkesval.

Utredaren ska därför

- utvärdera effekterna av stödinsatserna prioriterad timplan och anpassad timplan,
- utifrån utvärderingen ta ställning till om målgruppen för stödinsatserna bör utvidgas och om villkoren för stödinsatserna bör ändras,
- vid behov göra följdändringar av stödinsatsen anpassad studiegång, och
- vid behov lämna författningsförslag.

Fler elever bör ges erbjudande om lovskola och under vissa förutsättningar vara skyldiga att delta

I syfte att förbättra kunskapsresultaten och skapa en mer likvärdig skola är huvudmän skyldiga att i vissa situationer erbjuda lovskola för elever i grundskolan. En huvudman ska erbjuda lovskola till elever som har avslutat årskurs 8 och som riskerar att i nästa årskurs inte nå kunskapskraven för betyget E i ett eller flera ämnen och som därigenom riskerar att inte bli behöriga till ett nationellt program i gymnasieskolan. Lovskolan ska anordnas i juni samma år som eleven avslutat årskurs 8 och uppgå till sammanlagt minst 50 timmar. Den tid som en elev har deltagit i lovskola som huvudmannen frivilligt anordnat från och med augusti det år eleven påbörjar årskurs 8 till och med vårterminen påföljande år får räknas av från ett erbjudande om lovskola. En huvudman är även skyldig att erbjuda lovskola till en elev som avslutat årskurs 9 utan att ha uppnått behörighet till något av gymnasieskolans nationella program. I likhet med vad som gäller för elever som avslutat årskurs 8 ska erbjudandet uppgå till minst 50 timmars lovskola i juni det år eleven avslutat årskurs 9. Det är möjligt att från erbjudandet avräkna tid för sådan lovskola som huvudmannen frivilligt anordnat och som eleven har deltagit i från och med augusti det år eleven påbörjar årskurs 9 till och med vårterminen påföljande år. En elev kan tacka nej till lovskola, men om ett erbjudande accepteras ska eleven delta i verksamheten. (10 kap. 23 a, 23 b och 23 d §§ skollagen.) Sedan 2014 lämnas även, enligt förordningen (2014:47) om statsbidrag för undervisning under skollov, statsbidrag till huvudmän som frivilligt erbjuder lovskola för elever som riskerar att inte nå kunskapskraven för betyget E i ett eller flera ämnen och som går i årskurs 6 och 7 eller i gymnasieskolan. Statsbidrag kan även ges till huvudmän som frivilligt erbjuder mer än den lagstadgade lovskolan till elever i årskurs 8 och 9. Skolverkets uppföljning av statsbidraget visar att lovskola kan vara ett framgångsrikt sätt för elever att under en koncentrerad tid nå goda resultat och därmed uppnå behörighet till gymnasieskolans nationella program (U2014/06431/S). Många elever väljer dock att tacka nej till ett erbjudande om lovskola trots att de har behov av mer undervisning för att bli behöriga till gymnasieskolan. Regeringen anser därför att elever som riskerar att inte nå behörighet till gymnasieskolans nationella program bör vara skyldiga att delta i lovskola. Det skulle dels understryka vikten av att alla elever når behörighet till gymnasieskolans nationella program dels medföra att lovskolan integreras ytterligare i grundskolan. För att lovskola ska vara effektivt är elevernas motivation av stor betydelse.

Även elever i andra årskurser i grundskolan kan vara behjälpta av lovskola. Det finns därför anledning att överväga om huvudmannens skyldighet att erbjuda lovskolan även ska gälla elever i andra årskurser och om även dessa elever ska vara skyldiga att delta i sådan lovskola. Lovskola ska kunna ges under alla lov under läsåret och även under uppehållet mellan läsår.

De elever som går på gymnasieskolans introduktionsprogram saknar behörighet till gymnasieskolans nationella program. De befinner sig således i en liknande situation som de elever som avslutat årskurs 9 utan att ha nått sådan behörighet. I likhet med vad som gäller för elever som precis avslutat årskurs 9, kan lovskolan utgöra ett viktigt komplement till den ordinarie utbildningen för elever på gymnasieskolans introduktionsprogram. Av den anledningen kan det finnas skäl att införa en skyldighet för huvudmän att erbjuda lovskola till elever även på gymnasieskolans introduktionsprogram.

Utredaren ska därför

- ta ställning till om huvudmannens skyldighet att erbjuda lovskola även ska gälla elever i årskurs 6 och 7 och på gymnasieskolans introduktionsprogram,
- bedöma i vilka skolformer och årskurser som behovet av lovskola är störst och lämna skalbara alternativa förslag,
- föreslå hur en skyldighet att delta i lovskola ska utformas och ta ställning till vilka elever den ska gälla,
- lämna förslag som kan leda till att fler elever känner motivation att delta i lovskola, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget om kortare sommarlov och förlängd skolplikt för nyanlända elever

Elever som kommer sent till Sverige behöver mer tid för att bli behöriga till gymnasieskolan

Med nyanländ avses i skollagen en person som har varit bosatt utomlands och som nu är bosatt i landet och har påbörjat sin utbildning här senare än höstterminens start det kalenderår då personen fyller sju år. En person ska inte längre anses vara nyanländ efter fyra års skolgång här i landet (3 kap. 12 a § första och andra stycket skollagen). Nyanlända elever som kommer till Sverige i högstadiet eller i gymnasieskolan är en heterogen grupp elever, men

för många kan det innebära stora utmaningar att uppnå behörighet till gymnasieskolans nationella program. På kort tid ska nyanlända elever uppnå kunskapskrav i flera ämnen på ett språk som de i många fall inte behärskar och i vissa fall i en ny kultur. Hur gammal en elev är när den kommer till Sverige har stor betydelse för förutsättningarna och skolresultaten, men även tidigare skolbakgrund och modersmål har betydelse. Skolverkets statistik visar att elever som invandrar efter 12 års ålder uppnår gymnasiebehörighet i betydligt lägre utsträckning än de som kommer i yngre åldrar.

Nyanlända elever har mycket varierande ämneskunskaper och skolbakgrund. Det som dock är gemensamt för nyanlända elever är den korta tiden i svensk skola och det faktum att flertalet av dem inte kan svenska. I den meningen är dessa elever att betrakta som elever i behov av extra stödinsatser. Stödet kan t.ex. bestå av studiehandledning på modersmålet eller anpassning av undervisningen. Dessutom behöver nyanlända elever som kommer till Sverige i högstadiet i regel mer undervisningstid för att nå behörighet till gymnasieskolan. Nyanlända elever som påbörjar sin skolgång i Sverige i någon av gymnasieskolans introduktionsprogram påverkas också av att de måste påbörja utbildningen på ett nationellt program innan de fyller 20 år. Statens skolinspektions granskning visar att det finns en utbredd stress bland nyanlända elever i gymnasieskolan att bli för gamla för att hinna påbörja ett nationellt gymnasieprogram.

Förutsättningarna att anpassa nyanlända elevers utbildning eller ge dem mer tid för undervisning skiljer sig mellan grundskola och gymnasieskola. I grundskolan ska undervisning som huvudregel ges enligt den timplan som gäller för elever i årskursen. Det är dock möjligt att under vissa förutsättningar anpassa nyanlända elevers undervisning med t.ex. prioriterad timplan eller anpassad timplan. I gymnasieskolans introduktionsprogram är i stället utgångspunkten att utbildningen alltid ska anpassas utifrån elevens behov och utbildningsmål. Det är vidare möjligt att ge elever extra tid i grundskolan genom att placera dem i en något lägre årskurs än vad som är brukligt för elever i den aktuella åldern eller låta dem gå om ett år. Huvudmännens skyldighet att erbjuda lovskola omfattar också i praktiken många nyanlända elever.

Nyanlända elever kan behöva förlängd skolplikt

Av 2 kap. 18 § regeringsformen framgår att alla barn som omfattas av den allmänna skolplikten har rätt till kostnadsfri grundläggande utbildning i

allmän skola. Skolplikten regleras i 7 kap. skollagen och där framgår bl.a. vilka som omfattas av skolplikten, hur skolplikten fullgörs, när skolplikten inträder och upphör samt vilka parter som har ansvaret för att skolplikten fullföljs.

Skolplikten upphör vid utgången av vårterminen det tionde året eller, om eleven går i specialskolan, det elfte året efter det att eleven börjat fullgöra skolplikten. Skolplikten förlängs ett år om eleven då inte har gått ut den högsta årskursen, dock längst till dess eleven fyller 18 år. En elev har också rätt att efter att skolplikten har upphört slutföra utbildningen under ytterligare två år, om eleven inte har nått upp till de kunskapskrav som minst ska uppnås (7 kap. 12–15 §§). Det finns dock inget krav på eleven att fullfölja skolgången efter det att skolplikten har upphört.

Elever som börjar i förskoleklass har vanligtvis tio års skolplikt. Nyanlända elever som påbörjar utbildningen så sent att de fortfarande är nyanlända när de går ut den högsta årskursen, har fullföljt mindre än fyra skolpliktiga år i svensk skola. Statistik visar att dessa elever vanligtvis behöver mer tid för att bli behöriga till gymnasieskolan. Det finns alltså anledning att utreda hur förlängd skolplikt kan införas för nyanlända elever som inte uppnått behörighet till ett nationellt program i gymnasieskolan.

Utredaren ska därför

- analysera och föreslå hur skolplikten kan förlängas för nyanlända elever som inte är behöriga till ett nationellt program i gymnasieskolan,
- ta ställning till om en förlängd skolplikt ska kunna fullgöras i ett introduktionsprogram i gymnasieskolan, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Nyanlända elever kan behöva kortare sommarlov

Den obligatoriska verksamheten i förskoleklassen, grundskolan, grundsärskolan, specialskolan och sameskolan får omfatta högst 190 dagar per läsår och åtta timmar eller, i förskoleklass och de två lägsta årskurserna, sex timmar per dag. Ett läsår består av en höst- och vårtermin och ska ha minst 178 skoldagar och minst 12 lovdagar. Utöver skol- och lovdagarna får det inom läsåret läggas ut högst fem studiedagar för personalen. Läsåret ska börja i augusti och sluta i juni. Dagarna för höst- och vårterminens början och slut beslutas av huvudmannen (7 kap. 17 § och 10 kap. 3 § skollagen

samt 3 kap. 2 och 3 §§ skolförordningen). Även i gymnasieskolan ska läsåret börja i augusti och sluta i juni och huvudmannen beslutar när höstterminen börjar (3 kap. 2 § gymnasieförordningen [2010:2039]). Uppehållet mellan vårterminen och höstterminen i grundskolan och motsvarande skolformer och i gymnasieskolan är vanligen ca 10 veckor. Detsamma brukar gälla för elever som efter avslutad utbildning i grundskolan eller en motsvarande skolform samma år fortsätter sin utbildning i gymnasieskolan. I båda fallen är sommarlov en vanlig benämning på uppehållet mellan läsåren, även om det inte rör sig om lovdagar i den mening som avses i skolförfattningarna.

Nyanlända elever som kommer till Sverige i högstadiet har kort tid i svensk grundskola och behöver vanligtvis mer undervisning för att uppnå språk- och ämneskunskaper i jämförelse med elever som har gått hela sin skoltid i svensk grundskola. Lovskolan utgör därför ett viktigt komplement som förbättrar dessa elevers förutsättningar att nå kunskapskraven i de ämnen som krävs för att bli behörig till ett nationellt program i gymnasieskolan. Detsamma kan gälla nyanlända elever i gymnasieskolans introduktionsprogram. Av betänkandet Fler nyanlända ska uppnå behörighet till gymnasiet (SOU 2017:54) framgår att flera huvudmän beskriver att nyanlända elever ofta är mycket motiverade till att klara skolgången. Som tidigare nämnts känner många dessutom en stor oro för att inte hinna bli behöriga till gymnasieskolans nationella program. Sommarlovet kan därför upplevas som ett onödigt långt uppehåll på vägen mot detta mål. Enligt gällande bestämmelser ska den lovskola som huvudmannen för en grundskola är skyldig att erbjuda som huvudregel omfatta 50 timmar (cirka två veckor) per läsår. Regeringen anser dock att sommarlovet skulle kunna användas ännu mer effektivt för att ge nyanlända elever den tid de behöver för att bli behöriga till gymnasieskolans nationella program. Att fler elever uppnår behörighet till gymnasieskolan är positivt för deras egen försörjning, framtidsutsikter och för samhällsekonomin som helhet.

Utredaren ska därför

- analysera och föreslå hur nyanlända elever i högstadiet och nyanlända elever i gymnasieskolans introduktionsprogram som omfattas av förslaget om förlängd skolplikt ska ges kortare sommarlov och därmed mer tid till undervisning,

- föreslå hur en skyldighet för huvudmän för gymnasieskolor att erbjuda utökad undervisning under sommaren för nyanlända elever som inte är skolpliktiga och som går i ett introduktionsprogram ska utformas, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska redogöra för ekonomiska och andra konsekvenser av sina förslag. Förslagen ska redovisas så att konsekvenserna för respektive skolform och årskurs framgår. Utöver vad som följer av 14–15 a §§ kommittéförordningen (1998:1474) ska utredaren redovisa vilka konsekvenser de förslag som lämnas har för tillgången på utbildad personal inom skolväsendet. Utredaren ska beskriva och om möjligt kvantifiera de samhällsekonomiska effekterna av de förslag som utredaren väljer att lägga fram. Viktiga ställningstaganden i utformningen av förslagen ska beskrivas, och alternativa lösningar som övervägts ska beskrivas samt skälen till att de har valts bort ska anges. Om förslagen innebär offentligfinansiella kostnader ska utredaren ge förslag till finansiering och då särskilt beakta de statsbidrag som lämnas för läxhjälp och lovskola. Utredaren ska ha ett barnrättsperspektiv i sitt arbete och redovisa konsekvenserna av förslagen ur ett barnrättsperspektiv med utgångspunkt i FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen). Förslagen ska analyseras utifrån det nationella jämställdhetspolitiska målet där ett delmål är jämställd utbildning. Utredaren ska även redovisa förslagets konsekvenser utifrån FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och principen om icke-diskriminering.

Enligt 14 kap. 3 § regeringsformen bör en inskränkning av den kommunala självstyrelsen inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen. Det innebär att en proportionalitetsprövning ska göras under lagstiftningsprocessen. Om något av förslagen i betänkandet påverkar den kommunala självstyrelsen ska därför, utöver förslagets konsekvenser, också de särskilda avvägningar som har lett fram till förslaget särskilt redovisas.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska inhämta synpunkter från Statens skolverk, Statens skolinspektion, Specialpedagogiska skolmyndigheten, Sameskolstyrelsen, Barnombudsmannen, Diskrimineringsombudsmannen, Sveriges Kommuner och Regioner, Friskolornas riksförbund, Idéburna skolors riksförbund och andra berörda myndigheter och organisationer med relevans för uppdraget.

Utredaren ska hålla sig informerad om relevanta utredningar, t.ex. Utredningen om fritidshem och pedagogisk omsorg (U 2018:08), Utredningen om elevers möjligheter att nå kunskapskraven (U 2017:07), Utredningen om en mer likvärdig skola (U 2018:05), Betygsutredningen 2018 (U 2018:03) och Barnkonventionsutredningen (S 2018:03).

Uppdraget ska redovisas senast den 12 april 2021.

(Utbildningsdepartementet)